

Sygn. akt: III C 575/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w III Wydziale Cywilnym w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Szymon Stępień

Protokolant: Adrianna Szczodrowska

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2018 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa H. M.

przeciwko Towarzystwu Budownictwa (...) w S.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. odstępuje od obciążania powódki zwrotem kosztów procesu;

III. przyznaje adw. M. N. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 138 zł (sto trzydzieści osiem złotych) VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu.

Sygn. akt III C 575/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 czerwca 2018 roku

wydanego w postępowaniu zwykłym

Pozwem z dnia 18 maja 2017 roku powódka H. M. zażądała zasądzenia od pozwanego Towarzystwa Budownictwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na swoją rzecz kwoty 2.500 złotych.

W uzasadnieniu podała, że jest najemczynią lokalu socjalnego położonego w S. przy ul. (...). Wskazała, że na skutek wadliwych drzwi wejściowych doszło do kradzieży należących do niej środków pieniężnych w wysokości 2.500 złotych.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Pozwany zaprzeczył faktom wskazywanym przez powódkę i podniósł zarzut niewykazania ich.

W toku procesu obie strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska. Podczas rozprawy dnia 14 czerwca 2018 roku pozwany wyraził zgodę na odstąpienie od obciążania powódki zwrotem kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 27 marca 2017 roku powódka H. M. zawarła z pozwanym Towarzystwem Budownictwa (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. umowę najmu lokalu socjalnego. Na jej podstawie pozwany oddał powódce do używania lokal

mieszkalny położony w S. przy ul. (...) o powierzchni użytkowej 19,92 m², składający się z dwóch pokoi, kuchni, przedpokoju oraz wc usytuowanego poza lokalem.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- oferta, k. 50;
- umowa, k. 52-54;

W lokalu tym zamontowano drzwi płytowe w dobrym stanie. Zawiasy tych drzwi znajdują się po zewnętrznej stronie. Przedmiotowy lokal został wydany powódce, zaś powódka nie składała żadnych zastrzeżeń co do stanu technicznego.

Dowód:

- dokumentacja fotograficzna, k. 46-49;
- protokół stanu technicznego, k. 60;
- przesłuchanie powódki, k. 65-66;

W wynajmowanym lokalu powódka przechowywała pieniądze w kwocie 2.500 złotych, które przeznaczyła na zakup pieca gazowego.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- przesłuchanie powódki, k. 65-66;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Zostało ono oparte na treści art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z treści art. 472 k.c. wynika, że jeżeli ze szczególnego przepisu ustawy albo z czynności prawnej nie wynika nic innego, dłużnik odpowiedzialny jest za niezachowanie należytej staranności. Niezachowania należytej staranności powódka upatrywała się w zaniechaniu wykonania normy wynikającej z art. 662 § 1 k.c., zgodnie z którym wynajmujący powinien wydać najemcy rzecz w stanie przydatnym do umówionego użytku i utrzymywać ją w takim stanie przez czas trwania najmu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności powódka winna była wykazać, że poniosła szkodę, która stanowiła normalne następstwo wydania jej przez pozwanego przedmiotu najmu w stanie nieprzydatnym do umówionego użytku. W ocenie sądu okoliczności tych jednak nie wykazała. Mając na uwadze to, że pozwany zaprzeczył wszystkim faktom wskazywanym przez powódkę, zgodnie z treścią art. 6 k.c. spoczywał na niej obowiązek wykazania podnoszonych przez siebie faktów.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że powódka nie wykazała, by doszło do kradzieży przechowywanych w wynajmowanym lokalu pieniędzy. Okoliczność ta wynika jedynie z przesłuchania samej powódki, która oświadczyła, że przechowywane przez nią pieniądze zniknęły. Powódka nie przedstawiła żadnych innych dowodów, z których wynikałoby, że osoba nieuprawniona dokonała zaboru tych pieniędzy.

Niezależnie od tego, nawet gdyby przyjąć, że w istocie doszło do kradzieży pieniędzy, powódka wykazałaby, że poniosła szkodę, lecz nie wykazała nadal pozostałych okoliczności warunkujących odpowiedzialność pozwanego. W toku procesu podniosła, że kradzież pieniędzy nastąpiła przez rozkręcenie zawiasów drzwiowych, znajdujących się na zewnątrz wynajmowanego lokalu. Okoliczności tej jednak nie wykazała, wskazując jednocześnie, że taki sposób

wtargnięcia do lokalu jest najbardziej prawdopodobny, gdyż lokal znajduje się na drugim piętrze, nie ma balkonu i nie ma łatwej możliwości dostania się do niego z zewnątrz budynku. Co więcej, rozkręcenie drzwi mógł zauważyć ktokolwiek z sąsiadów, lecz z zeznań samej powódki wynikało, że żaden z sąsiadów takiego wydarzenia nie widział. Z żadnego dowodu nie wynikało, by drzwi miały takie właściwości, były w takim stanie technicznym oraz w taki sposób osadzone, że możliwe byłoby ich rozkręcenie i jednocześnie wtargnięcie do lokalu. Wątpliwości dotyczące wskazywanych przez powódkę okoliczności nie rozwiewają także to, że powódka nie zauważyła żadnych śladów wtargnięcia do lokalu, bowiem drzwi były ponownie zamontowane (co jawi się jako nieprawdopodobne), jak również żadnych śladów przeszukiwania mieszkania w celu odnalezienia pieniędzy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności nie było podstaw zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki jakichkolwiek należności, wobec czego sąd oddalił powództwo, o czym orzekł jak w pkt I sentencji.

Zważywszy na to, że pozwany przychylił się do wniosku powódki o nieobciążanie jej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu, sąd uznał, że cofnął wniosek o rozstrzygnięcie o kosztach procesu zgłoszony w odpowiedzi na pozew. W takim stanie rzeczy orzeczono jak w pkt II sentencji.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu sąd orzekł na podstawie § 2 pkt 1) i § 4 ust. 1 i 3 w wysokości określonej na podstawie § 8 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, zgodnie z którym koszty nieopłaconej pomocy prawnej obejmują m.in. opłatę ustaloną w wysokości określonej w rozporządzeniu, a zatem w odniesieniu do wskazanej przez powódkę wartości przedmiotu sporu, tj. 600 złotych oraz podwyższonych o VAT w wysokości 138 złotych. W takim stanie rzeczy należało orzec jak w pkt III sentencji.